

**Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου
Τερψιθεατών Ναυπακτίας**
Χρόνος 31ος
Αριθμός φύλλου 122
Ιούλιος - Αύγουστος -
Σεπτέμβριος 2018
Γραφεία:
Γλάδστωνος 10 - 106 77 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 38.22.513

Δικτυακός τόπος:
<http://www.terpsitheia.net>
Διεύθυνση ηλεκτρονικού
ταχυδρομείου: terpsith@otenet.gr

ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

Στο τέλος Ιουλίου τοποθετήθηκαν στην Παιδική Χαρά του χωριού μας νέα όργανα ασφαλείας. Έτσι σιγά-σιγά άρχισαν να την επισκέπτονται οι λιλιπούτιοι θαμώνες της γευόμενοι τα «οργανικά» της παιχνίδια. Απομένουν κάποια συνοδά έργα ώστε να αποκτήσει και πιστοποίηση ασφαλείας. Ευτυχώς ο Δήμαρχος κος Παναγιώτης Λουκόπουλος, ο Αντιδήμαρχος κος Θωμάς Κοτρωνιάς, ο Πρόεδρος κος Σταύρος Αγγελόπουλος και ο Πρόεδρος του Συλλόγου κος Νικόλαος Αθ. Τσαντίλης βοήθησαν ώστε να ξαναλειτουργήσει η... νεκρή Παιδική Χαρά. Δεν σας κρύβουμε ότι λόγω της οικονομικής κρίσης και των αυστηρών προδιαγραφών, φοβηθήκαμε ότι δεν θα ξαναλειτουργούσε η Παιδική Χαρά μας. Τουλάχιστον το έργο αυτό, δείχνει ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι κοντά στην καθημερινότητα του πολίτη. Ευχαριστούμε όλους όσους επιτέλεσαν το καθήκον τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η εκκλησιαστική επιτροπή του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Τερψιθέας Ναυπακτίας, ευχαριστεί θερμά όλους όσους συνέβαλαν στην κατασκευή του εξωτερικού καλλωπιστικού φωτισμού του Ιερού Ναού.

Για την οικονομική τους προσφορά ευχαριστεί ιδιαίτερως τον κ. Τσαντίλη Σπύρο καθώς και τους Λιακώνη Χαράλαμπο, Αγγελόπουλο Σταύρο, Αγγελόπουλο Αθανάσιο, Βλάχο Αριστείδη, Νόνικα Έφη, Τζιλαλή Τασία, Σερέτη Βενετία, Γκολιά Κ. Αθανάσιο. Ιδιαίτερως ευχαριστεί τον κ. Λιακώνη Χαράλαμπο για τη μελέτη, την προμήθεια των υλικών και την κατασκευή του εν λόγω έργου. Επίσης ευχαριστεί και τον κ. Αγγελόπουλο Αθανάσιο για τη βοήθειά του στην κατασκευή.

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Ο δρόμος μέσα στο χωριό εξακολουθεί να έχει τα χάλια του. Δυστυχώς λόγω της κρίσης ούτε προεκλογικά δεν γίνεται κάτι. Σε πολλά σημεία έχουν γίνει διαπλατύνσεις και δεν έχουν καλυφθεί με οδόστρωμα. Εκεί στη στροφή Σκαλτσά-Κοκκοτάκη με τις βροχές λίμναζε το νερό στο χωμάτινο διάκενο και γινόταν αδιάβατο για τους πεζούς.

Του θέματος επελήφθη ο Πρόεδρός μας, ο Σταύρος και πριν λίγες μέρες τσιμεντοστρώθηκε. Μπαλώματα είναι θα μου πεις αλλά τι να κάνουμε από το ολότελα... κάτι είναι και αυτό. Μπράβο και ελπίζουμε σύντομα να γίνει ασφαλτόστρωση όλου του δρόμου (κάπου, σε κάποιο χωριό, είδαμε να γίνεται ασφαλτόστρωση!).

Η βσηλή των σμογενών μας

► Μία ευχάριστη επίσκεψη είχαμε τον Αύγουστο στο χωριό. Τρεις κυρίες ήλθαν από τη μακρινή Αυστραλία να προσκυνήσουν τα χώματα των προγόνων τους. Πρόκειται για την νύφη και τις εγγονές του Επαμεινώνδα Ανδρ. Αναγνωστόπουλου, ο οποίος μετανάστευσε στις αρχές του 20ού αιώνα στην Αυστραλία. Η Μαρία σύζυγος Νίκου Επ. Αναγνωστόπουλου-Ρουλος και οι κόρες της Γεωργία (Τζίνα) Γαλάτη και Μαργαρίτα Ρουλος πρώην σύζυγος Γιάν(ν)η Βαρουφάκη. Τις καλοδέχτηκε η κα Βασιλική Γ. Γιαννέτσου, η Νικολίτσα Π. Σαλούρου και η Σταυρούλα Σαλούρου- Καλλιανβάκου. Μην ξεχνούμε ότι η Μαράγδω Στ. Γκολιά σύζυγος του Επαμεινώνδα Ανδρ. Αναγνωστόπουλου, ήταν θεία της Βασιλικής και Νικολίτσας.

Στο βάθος πίσω διακρίνουμε καθιστές: με άσπρο φόρεμα είναι η Μαργαρίτα Ρουλος, δίπλα δεξιά είναι η αδελφή της η Γεωργία Γαλάτη, και δεξιά καθιστή είναι η μητέρα τους Μαρία Ν. Αναγνωστοπούλου-Ρουλος.

Παρέα με τον Νίκο Διονυσόπουλο

Επίσης περάσαμε υπέροχα με τη συντροφιά του Νίκου του Διονυσόπουλου, τον οποίο ευχαριστούμε και για τη δωρεά του προς το Σύλλογο.

Φέτος μας τίμησαν με την παρουσία των ο Γιάννης του Αριστομένη Ανδρεόπουλου με τη σύζυγό του Χριστίνα Κονίδα και την κόρη τους. Επίσης ο Γιώργος Ιω. Ανδρεόπουλος με τη σύζυγο Σταματία,

την εγγονή Χρύσα Αράμπαλη και τον μνηστήρα της Νικόλα, όλοι από τον Καναδά. Χαρήκαμε που είδαμε και τον Γιώργο Αθ. Γκολιά με τη σύζυγό του Ειρήνη. Κάπου πήρε το μάτι μας και τον διδάκτορα καθηγητή κο Γιώργο Γκέκα.

Φυσικά δεν... γλυτώσαμε από την επίσκεψη των γνωστών παραθεριστών

ομογενών, ήτοι των: Αθανασίου Γ. Γκολιά μετά της συζύγου Ερασμίας, του Σπύρου Ε. Τσαντίλης μετά της συζύγου του Κικής, του Γεωργίου Κουρμούση (με 2 ταξίδια παρακαλώ, το ένα μετά της οικογενείας), του Γεωργίου Σμπούκη μετά της συζύγου του και της Κούλας Γαλάνη-Ηλιόπουλου (ζητούμε συγγώμη αν μας διέφυγε κάποιος).

Ο Γιάννης Αρ. Ανδρεόπουλος στο χορό, στο πανηγύρι

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΤΕ
ΑΡ. ΛΟΓΑΡ. 155/296151-20
IBAN: GR600110155000015529615120
Κωδ. SHIFT Τράπεζας (BIC): ETHNGRAA

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΑΠΟ ΤΙΣ 18:00 - 21:00 ΕΚΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 10 ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ - ΤΗΛΕΦΩΝΟ & FAX 210 3822513 - E-mail: terpsith@otenet.gr

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Δ.Σ.

1. ΤΣΑΝΤΙΛΗΣ ΑΘ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Πρόεδρος):	2109516297	6932648485
2. ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (Αντιπρόεδρος):	2106016478	6932900696
3. ΚΑΤΣΑΚΟΥΛΑ ΧΡΥΣΑ (Γεν. Γραμματέας):	2109955926	6945337149
4. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ν. ΚΩΝ/ΝΟΣ (Ταμίας):	2634053197	6973049067
5. ΑΥΛΟΓΗΤΟΣ ΣΠΥΡΟΣ (Βοηθός Ταμίας):	2109955926	6942972871
6. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Εφόρος):	2634025234	6984332277
7. ΓΚΟΛΙΑΣ ΑΘ. ΚΩΝ/ΝΟΣ (Βοηθός Εφόρου):	2106541367	6972359880

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβάνουμε στη στήλη ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (βαπτίσεις, αρραβώνες, γάμους, πένθη, επιτυχίες, δωρεές κ.ά), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Μπορείτε να τηλεφωνείτε ή να στέλνετε φαξ στο 210-38.22.513 ή να στέλνετε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στη διεύθυνση terpsith@otenet.gr.

Η Συντακτική Επιτροπή

Η ΤΕΡΨΙΘΕΑ

"φωνές και ψίθυροι"

**ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΕΡΨΙΘΕΑΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ**

Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΤΣΑΝΤΙΛΗΣ

Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Τερψιθεατών Ναυπακτίας

Γραφεία: Γλάδστωνος 10, 10677 ΑΘΗΝΑ, τηλ. & Fax: 210-38.22.513

Δικτυακός τόπος: <http://www.terpsitheia.net>,

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: terpsith@otenet.gr

Εκδοτική Παραγωγή: **CAITZHC** Τηλ.: 210-34.76.090

ΟΙ VIPS ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ-ΕΛΑΤΟΥΣ

Οι VIPS ξαναχτύπησαν. Στις 19 Αυγούστου, είχαμε συνάντηση... υψηλού επιπέδου αντιπροσώπων των 2 χωριών. Την Τερψιθέα εκπροσώπησαν επί-ξια οι Σπύρος Τσαντίλης, Νικόλαος Αθ. Τσαντίλης, Κώστας Αρβανίτης, Σταύρος Φινινης και Κώστας Αν. Ανδρεόπουλος. Από Ελατού οι: Μάρκος Κυριάκου (οικοδεσπότης), Σωτήρης Παναγιωτόπουλος, Θόδωρος Καραχρήστος, Γιώργος Κ. Μαγκλάρας, Γιώργος Παναγιωτόπουλος, Χαράλαμπος Δημόπουλος και Σπύρος Δημητρούκας. Πολλά συγχαρητήρια στην νοικοκυρά Μαρία, που φρόντισε μαζί με το Μάρκο για τα εδέσματα.

Υ.Γ.: Στο συμπόσιο αυτό δεν υπογράψαμε μνημόνια, ούτε οδικούς χάρτες εξόδου από την κρίση...

ΚΑΚΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΕΝ ΑΡΓΕΙ

Ο Τύπος γοητευτικός
πολλές καρδούλες σπάει
και για εξομολόγηση
σ' ένα παπά θα πάει.

Άλλη φορά στο σπιτικό
της κοπελιάς μου μπήκα
και τη μικρή της αδελφή
μόνη τη δόλια βρήκα.

- Κάθισε τέκνο μου να πεις
αυτό που σε βαραίνει
και κάθε αμαρτία σου
να 'ναι συχωρεμένη.

Μόνος εγώ, μόνη κι αυτή
φουντώνει το καμίνι
και το κακό παππούλη μου
δεν άργησε να γίνει.

- Άκου αυτά που θα σου πω
σεβάσμιε πατέρα
εγώ αρραβωνιάστηκα
μιας χήρας θυγατέρα.

Σε άλλη μου επίσκεψη
πώς το 'φερε η μοίρα
στο σπίτι βρίσκω μοναχή
την πεθερά τη χήρα.

- Αυτό που είπες τέκνο μου
δεν είναι αμαρτία
δίνεις σε μία ορφανή
στοργή και προστασία.

Μονάχοι μας τα λέγαμε
στη σάλα τη μεγάλη
και το κακό παππούλη μου
δεν άργησε και πάλι.

- Παπά μου θέλω να σου πω
και ας με πεις αλήτη,
πως πήγα ένα δειλινό
στης κοπελιάς το σπίτι.

Και όπως έλεγε αυτά
ο τύπος ο βαρβάτος
εσήκωσε το βλέμμα του
μα ο παπάς φευγάτος.

Παπά μου μες στο σπιτικό
καθότανε μοναχή
η αδελφή της η τρανή
με κάλλη και με πάχη.

Παπά μου πού είσαι, φώναξε,
που μ' άφησες το μάπα.
- Μέσα κλειδαμπαρώθηκα
τέκνο μου στη ντουλάπα.

Μονάχος ήμουνα εγώ
μοναχή της και κείνη
και το κακό παππούλη μου
δεν άργησε να γίνει.

Μονάχοι ήμασταν οι δυο
κι ώρα σαν περνούσε
φοβήθηκα πως το κακό
να γίνει δεν θ' αργούσε.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σίσσυ Ι. Κοζώνη
 Ιατρός – Βιοπαθολόγος
 Διευθύντρια Αιμοδοσίας
 στο Μαιευτήριο «ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ»
 κόρη του Στρατηγού Τεχνικού Σώματος
 Ιωάννου Κ. Κοζώνη
 Μηχανολόγου - Ηλεκτρολόγου

Πώς να παραμείνετε υγιείς όλο τον χειμώνα

Εκείνοι οι τυχεροί άνθρωποι που δεν αρρωσταίνουν ποτέ, έχετε αναρωτηθεί πώς τα καταφέρνουν; Είναι απλά ευλογημένοι ή έχουν ισχυρό ανοσοποιητικό σύστημα; Ίσως απλά υιοθετούν ορισμένες εύκολες και καθημερινές συνήθειες που τους προστατεύουν από ιούς και μικρόβια. Δεν έχετε παρά να τις υιοθετήσετε κι εσείς ώστε να παραμείνετε υγιείς όλο τον χειμώνα... που έρχεται!

Κοιμούνται καλά

Σύμφωνα με έρευνες όσοι κοιμούνται 8 ώρες ημερησίως ή και περισσότερο έχουν τρεις φορές λιγότερες πιθανότητες πιθανό να αναπτύξουν κρυολόγημα, συγκριτικά με τα άτομα που κοιμούνται για λιγότερο από 7 ώρες. Ο λόγος; Η έλλειψη ύπνου προκαλεί περισσότερο στρες, αφού παράγεται περισσότερη κορτιζόλη (γνωστή ως «ορμόνη του στρες»), η οποία ανεβάζει την πίεση του αίματος, αυξάνοντας μάλιστα τις πιθανότητες καρδιακών προσβολών και εγκεφαλικών επεισοδίων. Έρευνητές από το Πανεπιστήμιο Κολούμπια απέδειξαν επίσης ότι οι ενήλικοι που κοιμούνται λίγες ώρες καθημερινά έχουν περισσότερες πιθανότητες να γίνουν παχύσαρκοι!

Ακολουθούν ένα ισορροπημένο πρόγραμμα διατροφής

Αν γεμίσετε το διατροφολόγιό σας με τρόφιμα πλούσια σε αντιοξειδωτικά όπως τις γλυκοπατάτες (β-καροτένιο), τα εσπεριδοειδή, τις πιπεριές (βιταμίνη C), τα αμύγδαλα (βιταμίνη E), τα κόκκινα σταφύλια και το κόκκινο κρασί (ρεσβερατρόλη), με αυτόν τον τρόπο θα αναπληρώσετε τα κύτταρα που έχουν υποστεί βλάβη για την καταπολέμηση μικροβίων και βακτηρίων. Τα προβιοτικά όπως το γιαούρτι οικοδομούν επίσης άμυνες.

Είναι δραστήριοι

Οι μελέτες δείχνουν ότι η τακτική και μέτρια άσκηση μπορεί να μειώσει

τον αριθμό των κρυολογημάτων και τα συμπτώματα γρίπης τουλάχιστον κατά 25-50% κατά τη διάρκεια ενός έτους, πιθανότατα με την ενίσχυση της κυκλοφορίας των κυττάρων που καταπολεμούν τις λοιμώξεις. Μην ξεχνάτε ότι η άσκηση είναι καλύτερη από οποιοδήποτε διαφημιζόμενη θεραπεία!

Πλένουν συχνά τα χέρια τους

Το τακτικό πλύσιμο των χεριών μειώνει δραματικά τις ασθένειες του αναπνευστικού και γαστρεντερικού συστήματος. Φροντίστε να πλένετε συχνά τα χέρια τους (ή να χρησιμοποιείτε ένα απολυμαντικό χεριών) μετά τη χρήση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, μετά τη δουλειά και πριν και μετά από κάθε γεύμα.

Είναι κοινωνικοί

Έρευνα του Πανεπιστημίου του Buffalo στη Νέα Υόρκη έδειξε πως όσοι έχουν πολλούς φίλους, διατρέχουν μικρότερο κίνδυνο να εμφανίσουν λοιμώξεις του αναπνευστικού, αλλά και καρδιακά προβλήματα, κατάθλιψη και άγχος. Έρευνα του Harvard έδειξε επίσης πως οι άνθρωποι με μεγάλο κοινωνικό κύκλο έχουν λιγότερες πιθανότητες εμφάνισης προβλημάτων στη μνήμη.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΣ

- ✓ Η **Έλενα Δημητρίου Καλλιαμβάκου** πέρασε Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Λάρισας.
- ✓ Η **Άννα Κάβουρα**, εγγονή της Ελένης και του Γιώργου Γιαννέτσου, πέρασε business studies στο Bath University στην Αγγλία.
- ✓ Η **Στέλλα Νικ. Κοζάκη** πέρασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης.
- ✓ Η **Ανδριανή Νικ. Αρβανίτη** πέρασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η εφημερίδα συγχαίρει τα παιδιά μας ευχόμενη και εις ανώτερα.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 15 Ιουνίου 2018 η Μαρία Κατιρτζίδου σύζυγος Κριστόφ Χάουζερ, γέννησε στο Πόττονταμ Γερμανίας ένα υγιέστατο αγοράκι.
  - Στις 22 Αυγούστου 2018 η Ευαγγελία Καλύβα, σύζυγος Γεωργίου Αθ. Καλλιαμβάκου, γέννησε στο Μαιευτήριο Αλεξάνδρα της Αθήνας ένα υγιέστατο κοριτσάκι.
  - Στις 22 Σεπτεμβρίου 2018 η Φωτεινή Δ. Καλλιαμβάκου σύζυγος Χρήστου Λέγουρα, γέννησε στην κλινική «Ολύμπιον» Πατρών ένα υγιέστατο κοριτσάκι.
- Η εφημερίδα εύχεται να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στις 28 Αυγούστου 2018, στον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής στα Χανιά της Κρήτης, η Βίκυ Τσαγκαράκη (κόρη της Ζωής Γ. Καλλιαμβάκου-Τσαγκαράκη) και ο Γιώργος Τζανουδάκης βάπτισαν το κοριτσάκι τους (τρίτο τους τέκνο) και το ονόμασαν Μαρία.
- Η εφημερίδα εύχεται να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- Την 1η Σεπτεμβρίου 2018 ο Σπύρος Γκολιάς του Δημητρίου και της Βασιλικής και η Μαίρη Κουτροπούλου του Δημητρίου και της Άννας τέλεσαν τον γάμο τους στον Ιερό Ναό Κοιμησεως της Θεοτόκου στην Σαρωνίδα.

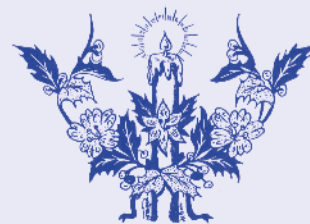
- Η Θέλμα Νικολάου Τσαντίλη και ο Νικόλαος Λιναρδάτος θεμελίωσαν τον πολιτικό γάμο τους (που έγινε στις 25 Ιουνίου το 2016) με αντίστοιχο θρησκευτικό, που τελέστηκε στις 25 Αυγούστου στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστού Μάρκου, στο Μοναστηράκι Φωκίδας. Επίσης, βάπτισαν την κόρη τους και την ονόμασαν Αγγελική.
- Η εφημερίδα εύχεται να ζήσουν.

ΚΗΔΕΙΕΣ

- Στις 5 Ιουλίου 2018 απεβίωσε στην Αθήνα, σε ηλικία 92 ετών, η Ουρανία Κοζώνη-Κιούτα. Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλη στις 9 Ιουλίου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίου Βασιλείου του Νεκροταφείου Βύρωνα Αττικής, όπου και ετάφη.
  - Στις 24 Ιουλίου 2018 απεβίωσε σε ορειβάσια στον Όλυμπο, σε ηλικία 42 ετών ο Αθανάσιος Κωτούλας του Ευαγγέλου και της Δήμητρας Αλ. Αγγελοπούλου. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στις 30 Ιουλίου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Κοιμητηρίου Ζωγράφου Αττικής, όπου και ετάφη.
  - Στις 29 Ιουλίου 2018 απεβίωσε σε τροχαίο δυστύχημα στην Αθήνα σε ηλικία 54 ετών ο Γεώργιος Κυπραίος, σύζυγος Ουρανίας Χρ. Κ. Ανδρεοπούλου. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε την επομένη στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Ηρακλείου Αττικής στο Νεκροταφείο του οποίου ετάφη.
  - Στις 2 Αυγούστου 2018 απεβίωσε στην Αθήνα η Ευαγγελία Παντιώρα (γένος Χρ. Βελέντζα). Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε την 6 Αυγούστου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίων Ταξιαρχών του Κοιμητηρίου Χαλανδρίου, όπου και ετάφη.
- Η εφημερίδα συλλυπείται τους οικείους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 15 Ιουλίου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Τερψιθέας ετελέσθη το 40-ήμερο μνημόσυνο της Βασιλικής Χρ. Μούρτου.
  - Στις 22 Ιουλίου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Τερψιθέας ετελέσθη το ετήσιο μνημόσυνο του Ιωάννη Ν. Χορμόβα.
  - Στις 12 Αυγούστου 2018 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κυνοσάργους (Νέος Κόσμος, Αθήνα) το 40ήμερο μνημόσυνο της Ουρανίας Κοζώνη-Κιούτα.
  - Στις 12 Αυγούστου 2018 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Τερψιθέας το τρίχρονο μνημόσυνο του Βασιλείου Γ. Γκολιά.
  - Στις 2 Σεπτεμβρίου 2018 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Παγκρατίου, το 40-ήμερο μνημόσυνο του Αθανασίου Κωτούλα (υιού της Δήμητρας Αλ. Αγγελοπούλου).
  - Στις 2 Σεπτεμβρίου 2018 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Ηρακλείου Αττικής, το 40-ήμερο μνημόσυνο του Γεωργίου Κυπραίου (συζύγου Ουρανίας Χρ. Κ. Ανδρεοπούλου).
  - Στις 9 Σεπτεμβρίου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Τερψιθέας ετελέσθη το ετήσιο μνημόσυνο της Μαγδαληνής Τρίψια.
- Η εφημερίδα εύχεται να τους αναπαύσει ο Θεός.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Το 2017 το Μουσείο Μπενάκη δημιούργησε το Μουσείο Παιχνιδιών στο Παλιό Φάληρο, στην οδό Ποσειδώνος 14. Σ' αυτό το Μουσείο στεγάστηκε η συλλογή παιχνιδιών της Μαρίας Αργυριάδη, η οποία θεωρείται από τις καλύτερες της Ευρώπης.

Όταν επισκεφθεί κάποιος το Μουσείο αυτό των παιχνιδιών με τα παιχνίδια των διαφόρων εποχών, από την αρχαιότητα μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα, σίγουρα θα αναπολήσει τα παιχνίδια της δικής του παιδικής ηλικίας. Τα παιδιά πάντοτε έπαιζαν, παίζουν και θα παίζουν.

με ό,τι κουρελάκια περισσεύαν. Γέμιζαν ένα κουρελάκι με πίτουρο για το κεφάλι. Πολλές ήταν έργα τέχνης, τόσο καλοφτιαγμένες. Ετοιμάζαν νύφες, γαμπρούς, μωρά, ολόκληρες οικογένειες. Με πέτρες έφτιαχναν σπιτάκια και για σερβίτσια χρησιμοποιούσαν γυαλικά από σπασμένα μπουκάλια, μ' αποτέλεσμα πολλές φορές να τραυματίζονται τα παιδιά. Όσο για ζώα, έπαιρναν ένα κολοκύθι και του 'βάζαν ξύλα για πόδια, ουρά, μάτια, αυτιά και ήταν έτοιμος ο γάϊδαρος.

Στο χωριό μας, όπως και στα περισσότερα ορεινά χωριά, τα παιδιά δεν είχαν ερεθίσματα. Προσπαθούσαν με τη φαντασία τους να σκεφτούν πώς είναι η θάλασσα, πώς είναι το αυτοκίνητο, το πλοίο κλπ. Στον β' Παγκόσμιο Πόλεμο είδαν αεροπλάνο στον ουρανό. Ηλεκτρικό ρεύμα δεν υπήρχε. Για εξωσχολικό βιβλίο, ούτε λόγος να γίνεται. Στην Ευρώπη και στις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας υπήρχαν καταστήματα με παιχνίδια. Όμως τα παιδιά του χωριού μας, μέχρι και τα μέσα του περασμένου αιώνα, έπαιζαν με τα ίδια παιχνίδια, που έπαιζαν και στην αρχαιότητα. Και

όμως, αυτά τα παιδιά με τα πρωτόγονα παιχνίδια, προόδευαν και έγιναν σπουδαίοι άνθρωποι. Η αγορά, σήμερα, έχει γεμίσει με παντός είδους παιχνίδια, τηλεκατευθυνόμενα, ηλεκτρονικά. Και τί δεν υπάρχει για τα σημερινά παιδιά.

Όμως εκείνα τα παιδιά, που δεν είχαν τα παιχνίδια της σημερινής τεχνολογίας και που για νηπιαγωγείο και εξωσχολικό βιβλίο είχαν τα παραμύθια της γιαγιάς και το σχολείο το άρχιζαν στην πρώτη Δημοτικού με πλάκα και κοντύλι,

με μοναδικό βιβλίο είχαν ένα αναγνωστικό, ένα τετράδιο καλλιγραφίας κι ένα με τετραγωνάκια για τους αριθμούς, τα οποία τετράδια ήταν δωδεκάφυλλα, ήταν χαρούμενα κι ευτυχισμένα.

Όλη η παιδική ηλικία ήταν ένα παιχνίδι. Ένα παιχνίδι κοντά στη φύση, με αχώριστους φίλους τα πουλάκια, τις κοτούλες, τα 'αρνάκια και τα κατσικάκια. Τελικά, η φύση, με τις ομορφιές της, προσφέρει στα παιδιά τα καλύτερα παιχνίδια και τα ετοιμάζει για τις δυσκολίες της ζωής που τα περιμένει. Δυστυχώς, οι χαρούμενες φωνούλες των παιδιών, που γέμιζαν σε αλλοτινές εποχές το χωριό μας, δεν υπάρχουν. Ακόμα και ο αμαξιτός δρόμος και το ηλεκτρικό ρεύμα, δεν μπόρεσαν να φέρουν τα παιχνίδια της τωρινής εποχής που έβλεπαν στα όνειρά τους τα παιδιά των παλαιών εποχών.

Βασιλική Σαλούρου-Τροβά

Όμως κάθε εποχή έχει να παρουσιάσει τα δικά της παιχνίδια. Στην αρχαιότητα, όπως μαρτυρούν οι έρευνες και τα ευρήματα, τα παιχνίδια ήταν: «αμαξίς» (σαν αμαξάκι, καρτσάκι), «τροχός - κρίκος» (στεφάνι από βαρέλι), «πλαταγώνιον - κύμβαλα - κρόταλα» (κουδουνάκια), «αι νύμφαι ή κόραι» (κούκλες), «πλαγγόνες ή νευρόσπαστα ή δάγυνα», με κινούμενα χέρια και πόδια, «ο στρόβιλος ή βέμβιξ» (σβούρα), «οι αστράγαλοι» (κότσια, βασιλιάδες), ομοιώματα ζώων, πτηνών κλπ. Το υλικό ήταν ο πηλός, το μέταλλο, το κερί κ.ά.

Πολλά από τα παιχνίδια είναι διαχρονικά, μεταδίδονται από γενιά σε γενιά, από λαό σε λαό. Η βυζαντινή εποχή δεν διέφερε και πολύ από την αρχαιότητα στα παιχνίδια. Αλλά και μέχρι τα μέσα του περασμένου αιώνα, πριν γίνει η πρόοδος στην τεχνολογία, η οποία δημιούργησε πληθώρα παιχνιδιών παγκοσμίως, ειδικά στην Ελλάδα και σε ορεινές περιοχές, τα παιχνίδια των παιδιών ήταν ακόμα πρωτόγονα.

Στο χωριό μας, την εποχή που υπήρχαν παιδιά (λειτούργουσε, τότε, και το σχολείο), για τα αγόρια υπήρχαν και τα ομαδικά παιχνίδια, όπως ο πετροπόλεμος. Έπαιζαν, επίσης, κυνηγητό και τόπι, κατασκευασμένο με πρωτόγονα μέσα, γεμίζοντας πχ μια παλιά κάλτσα ή ένα μάλλινο τσουράπι. Έπαιζαν, ακόμη, πεντόβολα, βόλους κατασκευασμένους από πηλό, ένα είδος λάσπης, που το έλεγαν και γλύνα και την έπαιρναν από βαλτώδη μέρη. Άλλα παιχνίδια ήταν τα σκλαβάκια, το κρυφτό, για αγόρια και κορίτσια, η τυφλόμυγα, το κουτσό, τα κότσια από τα ζώα, το «περνά-περνά η μέλισσα» και οι κούκλες για τα κορίτσια. Φυσικά, οι κούκλες ήταν όλες πάνινες,

Φυσικά, οι κούκλες ήταν όλες πάνινες,

ΦΩΤΟ ΚΟΥΖ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ: Από αριστερά: Όρθιοι: Σταύρος Κουρμούσης (οπλουργός... για γκράδες), Γιαννούλα Απ. Τρίψια, Χριστίνα Κ. Μακρή, Λαμπρινή Σπ. Λιανού (με τσίτσα για να μεθούν τα παλικάρια με το θάνατο κρασί του '21), Φωτεινή Ν. Λιακοπούλου (γένος Δήμητρας Χρ. Κοκκοτάκη), Χαράλαμπος Ανδρ. Σαλούρος (με το σελάχι του Τσέλιγγα). Καθιστοί: Χρήστος Απ. Τρίψιας, Νικόλαος Αθ. Τσαντίλης (με το αριστερό κρατάει το θηκάρι και όχι ομπρέλα που διέδωσαν μερικοί...) και Χρήστος Δ. Διονυσόπουλος. **Βαστάτε Τούρκοι τ' άλογα...** Όπως βλέπουμε είναι μπροστά από το παλιό Μνημείο Πεσόντων και από τους εικονιζόμενους χρονολογείται η φωτογραφία το σχολικό έτος 1965-66. Μάλλον 25η Μαρτίου 1966.

ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΓΕΜΑΤΟ ΑΠΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πανηγύρι μέλη του Δ.Σ. Συλλόγου Τερψιδέας

Πανηγύρι Νεολαία Τερψιδέας

Περιφορά Επτάφιου Παναγίας στις 14 Αυγούστου

Στιγμιότυπο από την Προβολή Φωτογραφίας στις 11 Αυγούστου

Γ' Άν Γιαννίου 24 Ιουνίου 2018

Γ' Άν Γιαννίου 24 Ιουνίου 2018

Γ' Άν Λιά 20 Ιουλίου 2018

Της Αγίας Παρασκευής 26 Ιουλίου 2018

Της Αγίας Παρασκευής 26 Ιουλίου 2018

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ 2018

Στις **13 Αυγούστου** διεξήχθη ο ποδοσφαιρικός αγώνας Τερψιδέας - Κεντρικής (η Ελατού δεν κατέβασε φέτος ομάδα). Νικήτρια φυσικά ανεδείχθη η ομάδα της Κεντρικής.

ΞΕΦΛΟΥΔΙΣΙΑ 2018

Κανονικά στην ημερομηνία τους, στις **17 Αυγούστου** έγιναν και φέτος τα ξεφλουδίσια. Μας ξάφνιασε ευχάριστα η αναπαράσταση του δρώμενου από γυναίκες του χωριού μας και όχι μόνο (συμμετείχε και η Linda Kallianteris-Picerno), οι οποίες για να μας μεταφέρουν στο κλίμα του 1950, φόρεσαν καφέ μαντήλες (σκέπες) και τραγούδησαν μαζί με το αηδόνι τη Ρίνα μας, παραδοσιακά τραγούδια. Η όλη αναπαράσταση εκτυλίχθηκε στα δύο σκαλάκια μπροστά από την ορχήστρα. Πολύ ωραίο το σκηνικό, το οποίο βελτιώνεται ακόμα. Ωραίο ήταν και το χορευτι-

κό από παιδιά του χωριού μας, τα οποία άνοιξαν το χορό (φορώντας t-shirt με το λογότυπο του Συλλόγου Τερψιθεατών που τα προσέφερε). Η επιλογή και διδασκαλία των χορευτικών παραλλαγών ήταν της Σταυρούλας Σαλούρου-Καλλιαμβάκου. Την εκδήλωση πλαισίωσε μουσικά ο φημισμένος τραγουδιστής Απόστολος Ζορμπάς με την κομπανία του. Ως συνήθως είχαμε μπόλικα ψητά καλαμπόκια, καθώς και πίτες διάφορες και χαλβάδες εθελοντική προσφορά των γυναικών του χωριού μας. Επειδή όμως εκεί στη ραχούλα, που λαβαίνουν χώρα τα ξεφλουδίσια, η δρο-

σούλα γίνεται ...δυσβάστακτη τις πρωινές ώρες, σεβριρίστηκε πάλι φέτος ακνιστός τραχανάς με την τέχνη του Παναγιώτη του Σερέτη. Κοντά μας βρέθηκε φέτος ο Δήμαρχος Ναυπακτίας κος Παναγιώτης Λουκόπουλος, οι Αντιδήμαρχοι κος Θωμάς Κοτρωνιάς, Ανδρέας Κοτσανάς, ο Δημ. Σύμβουλος κος Γιάννης Ράπτης, οι πολιτευτές κος Χρήστος Παΐσιος, Θανάσης Παπαθανάσης, ο πρώην Δήμαρχος Αποδοτίας κος Βασίλης Σούζας κ.α. Συγχαρητήρια σε όλους όσοι βοήθησαν να περάσουμε ωραία εκείνη τη βραδιά. Και του χρόνου παιδιά!

ΤΟ ΣΟΪ ΜΑΣ (ΛΑ΄ & ΛΒ΄ ΜΕΡΗ)

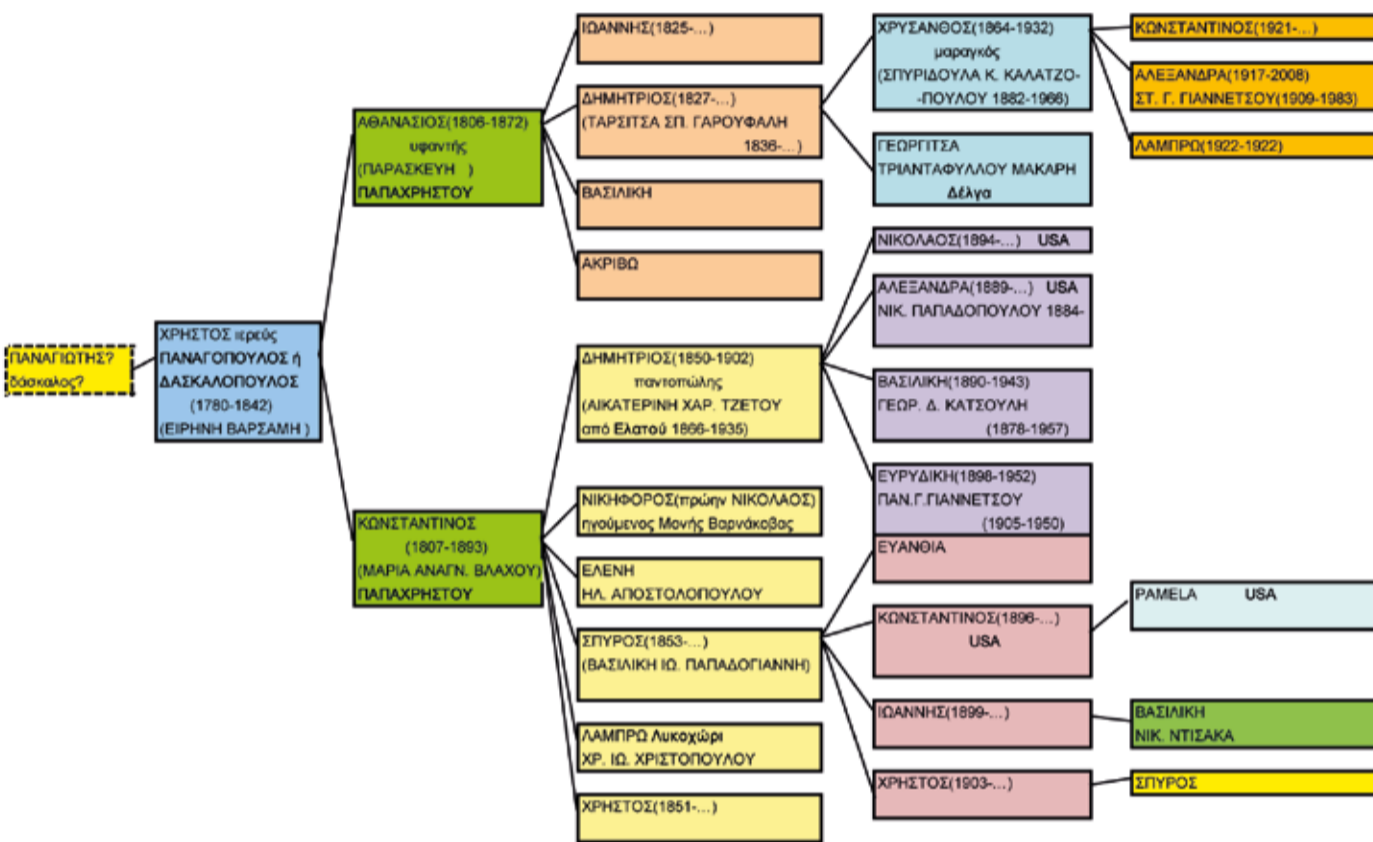
Γράφει ο Σπύρος Σκαλτσάς

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Ένα όνομα που δεν ακούγεται πλέον στην Τερψιθέα είναι του οίκου Παπαχρήστου. Ο πρώτος γενάρχης ήταν ιερέας, τον οποίο τον βρήκα γραμμένο άλλοτε Παπαχρήστο Δασκαλόπουλο, άλλοτε Παπαχρήστο Παναγόπουλο και το πιο απλό και σύνηθες σκέτο Παπαχρήστο. Τότε δεν υπήρχαν αστυνομικές ταυτότητες, ΑΦΜ ή ΑΜΚΑ, οπότε ο καθένας, ανάλογα πώς ξυπνούσε, φορούσε και το ανάλογο επίθετο. Φυσικά οι απόγονοι πήραν το επώνυμο Παπαχρήστου. Ίσως ο πατέρας του ονομαζόταν Παναγιώτης, εξ ου το Παναγόπουλος ή ήταν δάσκαλος (αυτός ή πρόγονος) και βγήκε το Δασκαλόπουλος. Τα δύο παιδιά του αιδεσιμώτατου, ο Θανάσης και ο Κώστας πολέμησαν στον Ιερό Αγώνα, στην Επανάσταση του '21.

Απόγονος του υφαντή Θανάση είναι ο μαραγκός Χρυσάνθος με σύζυγο την ξακουσμένη Χρυσαντίνα. Οι γιοί του Κώστα Δημήτριος και Σπύρος ήταν έμποροι στη Ναύπακτο για κάποιο διάστημα, ή παντοπώληδες στην Τερψιθέα. Ο αδελφός τους Νίκος διακρίθηκε ως ηγούμενος στην Μονή Βαρνάκοβας (1869-1873, 1880-1884, 1890-1894). Εγγονός του Δημητρίου είναι και ο μακροβιότερος Πρόεδρος του Συλλόγου Τερψιθεατών μακαριστός Γεώργιος Π. Γιαννέτσος. Άλλοι απόγονοί τους μετανάστευσαν στην Αμερική όπου έκαναν προκοπή. Τελευταία μία απόγονος του Σπύρου στην Αμερική, η Πάμελα, ενδιαφέρθηκε για την οικογενειακή καταγωγή της. Τελειώνοντας ευχαριστώ την κα Βασιλική Γ. Γιαννέτσου για τις πληροφορίες.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΕΝΔΡΟ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

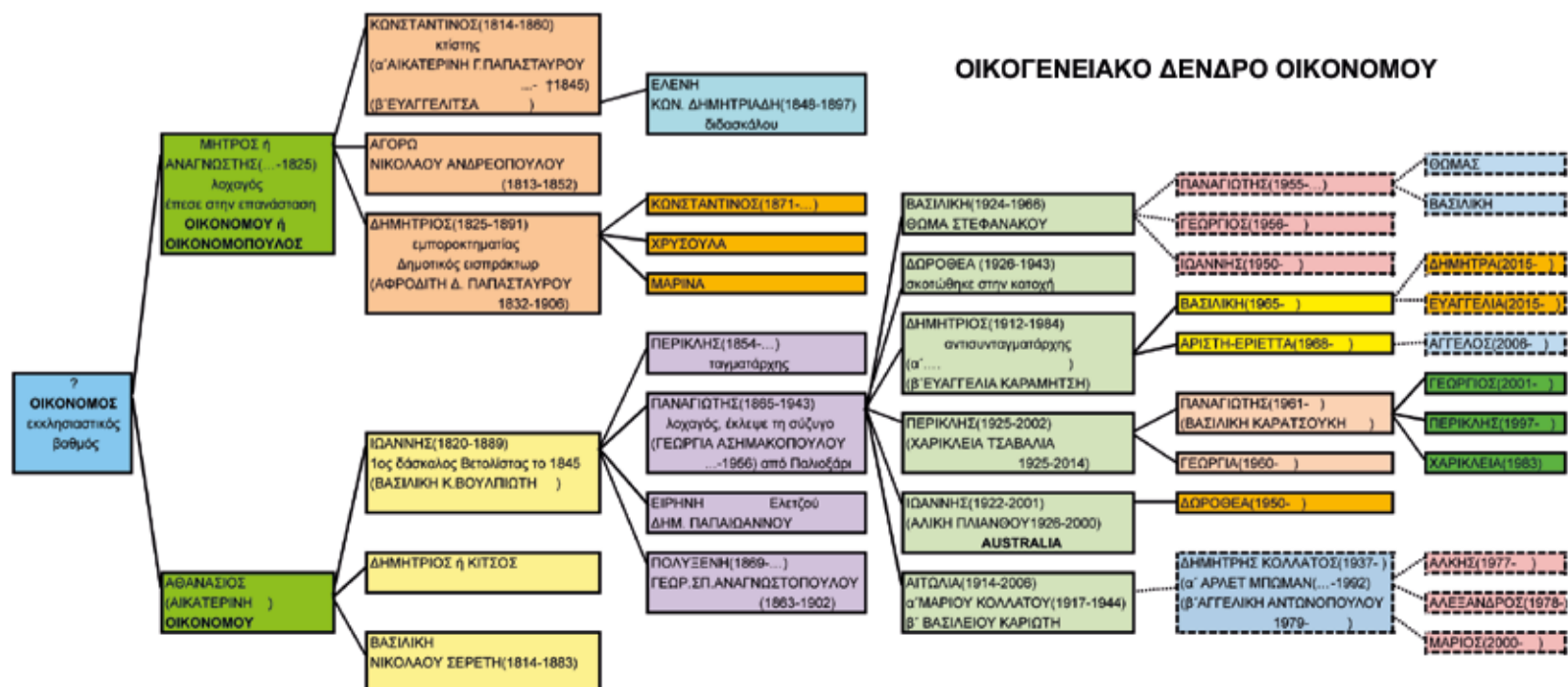
Χρυσάνθος Παπαχρήστου, Σπυριδούλα Καλαντζοπούλου (Χρυσαντίνα) και η μικρή Αλεξάνδρα κατόπιν σύζυγος Σταύρου Γ. Γιαννέτσου

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Στην Τουρκοκρατία υπήρχαν στις ελληνικές κοινότητες οι εκκλησιαστικοί (και συγχρόνως κοινωνικοί) βαθμοί: Οικονόμος και Αναγνώστης. Ο Οικονόμος φρόντιζε τα οικονομικά της εκκλησίας και ο Αναγνώστης διάβαζε κείμενα στις λειτουργίες (συνήθως τον Απόστολο). Ήταν συνήθως μορφωμένα και εύπορα άτομα. Μετεπαναστατικά σταμάτησαν αυτοί οι βαθμοί για τους λαϊκούς και διατηρήθηκαν, πιο πολύ σαν τιμητικοί, στους κληρικούς. Έμειναν όμως τα επώνυμα ανά την επικράτεια, δηλωτικά ένδοξου προγόνου Οικονόμου. Στο χωριό μας, τη Βετολίστα, βρίσκω 2 αδέρφια Οικονόμου, τον Μήτρο ή Αναγνώστη (και άλλος βαθμός) και τον Θανάση. Ο Αναγνώστης Οικονομόπουλος σκοτώθηκε στην Επανάσταση το 1825 με το βαθμό του Λοχαγού (μάλλον στο Μεσολόγγι), αφήνοντας πίσω 3 παιδιά, εκ των οποίων το ένα στην κοιλιά της γυναίκας του. Στην μνήμη του, το παιδί ονομάστηκε Δημήτριος. Η κόρη του αδελφού του Κώστα, η Ελέ-

νη, παντρεύτηκε τον δάσκαλο Κώστα Δημητριάδη, που έμεινε σώγαμπρος στην Τερψιθέα. Από το άλλο κλαδί, απ' το Θανάση, ο γιος του Ιωάννης Αθ. Οικονόμου είναι ο πρώτος δάσκαλος της Βετολίστας το 1845. Από τότε μέχρι το 1880, που συνταξιοδοτήθηκε, δίδαξε στην Βετολίστα τον περισσότερο χρόνο. Τα παιδιά του δάσκαλου, Περικλής και Παναγιώτης, πήγαν εθελοντές στο στρατό και έγιναν αξιωματικοί (αποστρατεύτηκαν με το βαθμό του ταγματάρχη). Για τον Περικλή, εφημερίδα της εποχής, έγραψε ότι κακομεταχειριζόταν στον Καρβασαρά τους Ηπειρώτες μετανάστες (το 1899 η Ήπειρος ήταν υπό τουρκική κατοχή). Του Παναγιώτη εγγονός είναι ο σκηνοθέτης από τον α' γάμο της κόρης του Αιτωλίας Δημήτρης Κολλάτος και επίσης εγγονή (από το γιό του Περικλή), η Γεωργία Οικονόμου, που μας επισκέφθηκε το καλοκαίρι αναζητώντας τις ρίζες της. Ευχαριστώ τη Γεωργία για τα νεώτερα στοιχεία που αφορούν τους απογόνους του Παναγιώτη.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΕΝΔΡΟ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Παναγιώτης Οικονόμου

The ninth page is translated and edited by Georgia N. Kollias - Daskalakis, M.P.A.

**"GOD'S KINGDOM HAS A LOW DOOR.
TO ENTER, YOU MUST BE A CHILD
OR MUST CROUCH."**

On the 14th September, day of the global raising of the Honorable Cross, after a call from the responsible member of the Terpsithea Association for the newspaper article. To mind spontaneously came some awe-inspiring hymns from Holy Week that I feel are significant to all true Christians who want to mimic the crucified Christ. Especially with regard to how those in community leadership must act. And I mean, heads of households, supervisors, managers, Presidents, political and religious leaders, and anyone else who holds power in a family, in the community and in the church.

This is how they should act:

We read in a Holy Thursday hymn: "In trying to spiritually lift Your students, You taught them by saying: I did not come to earth to confess but to die and give my soul in exchange for the salvation of the world. If you are my friend, mimic me. Whoever wants to be first, must be last. The bishop must be like the deacon."

We read in the Gospel of Mark: "Christ told his followers "you know those who pretend to be. Leaders of nations, act towards the people as if they have absolute rule over them. And those who have amongst men, great achievements, oppress them as if they were slaves. This type of behavior should not be seen among you. But whoever wants to be recognized as superior among you, must be a slave to all of you. Because even the son of man did not come to be served but to serve."

St. Augustine said: "The Kingdom Of God has a low door. To enter you must be either a child or crouch." There is no more advanced idea for an ideal family, community and religious model of life and a reversal of every tyrannical regime than every leader to become the incipient, every first to be like the last, every abbot like the slave, every bishop like a deacon. Only then would there be no family, community or religious injustice. Everything would be solved through the humility, the ministry and love of Christ.

Father Nektarios

OUR VILLAGE CHILDREN'S GAME

In 2017, the Benaki Museum created the Museum of Toys in Palaio Faliro at 14 Poseidonos Road. This museum housed the toy collection of Maria Argyriadi, one of the best in Europe.

When you visit this museum of toys with games of different seasons, from antiquity until the beginning of the 20th century, you will definitely recall the toys of your own childhood. Children always played, played and played. But every season she has to show her own games. In ancient times, as evidenced by the research and the findings, the toys were: "a cart" (like a carriage, a stroller), "a wheel - a ring" (a barrel wreath), "a square" - a cymbal, or "kneeling" (dolls), "planes or necks", with moving hands and feet, "the turbine", "the ankles" (guts, kings), animal models, birds, etc. clay, metal, wax, etc. Many of the games are timeless, transmitted from generation to generation, from people to people. The Byzantine era did not differ much from antiquity to games. But by the middle of the last century, before advancing technology, which created a variety of games worldwide, especially in Greece and in mountain areas, the toys were original.

In our village, at the time when there were children (then, and school), for the boys there were also group games such as the Petroleum War. They also played hunting and seas, made with primitive means, for example filling an old sock or a woolen tsarapi. They also played houses, walls made of clay, a kind of mud, they took from swampy places. Other games were the witches, the hide and seek for boys and girls, the bumblebee, the lame, the beasts of the animals, the bee passes and the dolls for the girls. Naturally, the dolls were all cloth, with whatever patches were left over. They filled a ball with bran for the head. Many were works of art, so well-made. They were preparing brides, grooms, babies, whole families.

With stones they made houses, and for crockery they used glasses from broken bottles, causing children to be injured many times. As for animals, they took a zucchini and "put on woods for legs, tail, eyes, ears, and the buckwheat was ready. In our village, as in most mountain villages, children did not have stimuli. They were trying with their imagination to think about how the sea is, how the car, the ship, etc. In the Second World War they saw an airplane in the sky. Electricity did not exist. For extra-curricular books, don't even consider them. In Europe and in large Greek towns, there were toy stores. But the children in our village, even into the middle of the last century, played with the same toys they played with in ancient years, And despite this, those children with these archaic toys grew up to become significant people. The market today is filled with all kinds of toys, television-controlled, electronic, digital, everything for modern children. But those children who did not have today's toy technology, and who had their grandmother's fairy tales instead of nursery school and reading books, started elementary school with their chalkboards in hand. Their only book was a reader, a handwriting exercise book, and a graph paper book for mathematics, all 12-pagers. Yet these kids were happy and joyful. All of childhood was a game. A game near nature, with birds and chicks as inseparable friends along with the lambs and baby goats. In the end, it is the beauty of nature that prepares them for the difficulties in life that await them. Unfortunately, the joyful voices of the children, that filled our village in olden times, no longer exist. Even the highways and electricity could not bring toys of a bygone era seen in the dreams of the kids from olden times.

Vasiliki Salourou-Trova

"A STREETCAR NAMED DESIRE"

We were in the village thirty years 1950-1980. We had "ooola ta kala" but we were jealous of those with the most. So we often traveled to the city, where we met all our quests, shopping, services, schools (distortion), etc. By what means? Do not imagine donkeys, we were a progressive village, we had regular bus service. Some were called "carnivals," I do not know why, for their Design or for the merchandise they were carrying. For the first one, if the poor people could talk, they would say that it is a truck mutation, mainly Mercedes, on which they put on a "klovouklio" (from that they were called "klouvia") painted externally in the Greek blue & white colors, seats, imitation parquet floors, rosewood veneer, golden tassels, phosphorant tapes, harnesses, mock-ups, garlic braids, a tiger shaking its head, "do not talk to the driver", "dad does not run", "I'm fine", etc. etc. They also had a box for complaints. They were consistent "followers," their team portraying themselves as a front-end in the front passenger's seat with scarves and ribbons accordingly. But all these things were being tampered with by the merchandise, made up of garbage, cassons, barrels, tambourines, coffins, mail bags, rabbits (often with ice pillars) and the transport of all the animals, like Noah's Ark, pigs, etc.), either in the storage or with the passengers, with the risk of some being blamed for bestiality. The last I saw the passengers, wearing their good Sunday clothes, the men with their glitces (shepherd canes), their straw bags, their skirts or their tsarouchi, clothes with the aroma of naphthalene, starched shirts with cufflinks etc. and the women with their bags and their cologne (patchouli), reddish from the lipstick (which on the eyelids did not bother if they were kissing you), their earrings matching the style of the bells, their dresses, some huge pins on their lapels ... as if they were going to a feast. Of course, because all the storage areas were packed, each of them carried 2-3 ruffled bags or coffers. To go sit in a place, one literally had to climb over handbags, paper bags, jars, risking stomping on eggs, yoghurts, maybe even animals, listening to crap. Of course, this fine atmosphere was flooded with various kinds of scents such as scrubs, onions, oil, naphthalene, chicken, garlic, etc. (not to mention sweat, smells of males or female, burps or others ... abducting gases!).

The busdrivers were all luscious people, Mr. John Lolos, who from the many animals he carried, called you "pop-papp", the patient, slow but steady Mr. Mitsos Kyritsis, a talented engineer (he took apart and put together the engine, and the elegant Mr. Lakis Mastrapas, the self-sharpening and bus cleaner. Mr Lakis also launched the new Mercedes,

called "papaki" (retrofit of the Mercedes L322). The machine in this type was rounded ... inside the cabin between driver and front passenger, usually covered and lined with a quilted leatherette. There were also some others who starred as guest stars (Thomas Benesos, Karaspyros, Kotronis-rare, etc.). Our buses over the years have developed a relationship with the public, resulting in a reflection on the choice of a travel coach. If you were going with one, the other one was chasing. The solution would be to make permanent customer cards, so there would be an economic incentive to choose. Now, do you want the competition to prevent the mob mob to shop around the streets and the city of the city or to stop choking it with no patches or souvlaki (the Greek himself stamping his every journey and every event with food, still and in Athens you see Omonoia go down and eat souvlaki with tzavikia horn-horn), they were struggling to go first to fish clientele. So you saw from the 4th hour the housewives stood up with the puppies with the cigar in the eyes, which were dilated (shrimps) to get the bus. Which bus though.

1. There were only a few times when people were hiding from the dumb headlights of the refuse bus and the wicked driver asked, "what these are the coffins" (they were the hidden ones waiting for the next coach of their choice). Many times the search became a client claim. There were not only a few cases when passengers arrived in Nafpaktos from Athens in response to Terpsithea ... their suitcases and trunks were brutally tortured by the tug of the two bus drivers who were dragging them to drag along with them and the passenger, which had the cashier ... Some clients-victims were left to choose the third bus. Except for the morning wake, it was also the "bump" or the bustle of the ... a comfortable trip with the truck's noises, sudden accelerations or slowing down especially in turns. That's why every smart busser had vomit bags (grocery bags), so the atmosphere acquired another exciting scent. I remember Mrs. Koula, who vomited on every bus. Another adventurous ride to the capital, which contributed to the "climate", was the length of the journey. Until 1965-69 I remember Terpsithea - Nafpaktos 4.5 to 5 hours. Then, from Fasoula and above, it was a dirt road, and in winter you did a dozen stops to get to your destination. The many stops and the many coffees in the idyllic café-hans (it was a mutation of old chania) contributed to the delay. We talked about everything, the trip was an adventure, it was an Odyssey. I will tell you now two small stories I remember:

2. Mr. Mitsos before making the bus, for a while drove the Mercedes-Benz L312 truck (model 1954). He wanted to make a little bounty and then go to Buhayer in Patras to transform it into a "crate". Then see glories! We were traveling on clover balls and with goats! I remember Halloween once, we went up to the village and it was so full that many passengers stood up by the door, holding off the awning's irons, that were lined externally with some truck straps. The danger was still rising, because from the cold, the road was full of slippery ice. I'll say again another story about Mr. Mitsos. Once after Halloween we descended the mountain for Nafpaktos. There, in Avro, the bus engine started to make odd sounds. The wise Mr. Mitsos stopped the vehicle and said, "Children it's over, it does not go any further". Someone asked Mr. Mitsos if the vehicle wanted a loukoumaki. Old technique of temporarily repairing water cooler leaks (applied by Fotopoulos in Greek film). - "Bah", Mitsos says, not even a piece of baklava will make it work. The weather was bad, it was raining. A passenger who did not get upset was the late-Magdalene. Her home was in 10 meters. Sopa, she tells Mitsos, do not worry, I'll light some incense to bless it. Indeed, she went downstairs and got a bit of a incense, and with that she brought livability, lit the incense and blessed the (donkey-like) vehicle. Of course, his ears did not... "sweat". So, in order not ruin our day, the lady Magdalene invited us into her manor, roasted sausages in the hearth. We were having a great time because she also served us some wine. In a little while and we would be dancing instead of worrying about our harm and misfortune. Mitsos was not in a hurry to repair the engine. Sadly, however, the revered Mr Yannis was notified and came by at noon to pick us up. But the adventure still held. There was plenty of water, and there, on the way back with Mr Yannis, water began to drip onto the restrained passengers (the roof rivets seemed to loosen). Somebody told me to alert the driver. - "John your top is leaking water". Yiannis almost let go of the steering wheel, laughing. Great glories and unforgettable seasons!

The carnival old-timid reporter

